

Пісня "Герої не вмирають"

Йосип Мартинюк

Віками стогнала моя Україна в неволі,
Віками терзали їй душу і тіло кати,
Та кожного разу Господь посилав їй героїв,
Щоб люд український у бій за свободу вести.

У битвах і тюрмах вмирали народні герої,
Козацтво. Стрілецтво, безстрашні вояки УПА,
І в'язні сумління епохи сумного застою –
За волю твою, Україно ти наша свята!

Приспів:

Герої не вмирають! Вони крокують з нами,
Як славні Прометеї нам осявають шлях.
Гордися, Україно, геройськими синами,
Вони твоєї волі непереможний стяг.

Червоні від маків родючі поля України –
Це кров, що пролили герої в жорстоких боях,
В снігах Магадану вогнем пломеніє калина,
І верби ридають в гарячих казахських степах.

Це рани і пам'ять, і слава твоя, Україно,
Там наших героїв тернисті шляхи пролягли.
За волю твою, за державу, пісні солов'їні
Вони без вагань полум'яні серця віддали.
Приспів.

Ми жертви великі поклали на вівтар свободи,
І долі гіркої ми випили чашу сповна.
Коли вже, нарешті, ми станем єдиним народом?
Коли зрозумієм, що в нас Україна одна.

Виходить країна на стежку прогресу й розвою,
Очищена кров'ю, вогнем барикад і війни.
Єднаймося, браття, і в пам'ять полеглих героїв
Будуймо державу, яку заповіли вони!
Приспів.